

1938-12-19

SENDER

Marie Henriques

RECIPIENT

Jens Ferdinand Willumsen

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Mentioned people:
Michelle Bourret
Karen Hannover
Erick Struckmann

TRANSCRIPTION

¹

Kære Willumsen! Jeg kom ikke til mødet, jeg gaar slet ingen steder for tiden. Gærne havde jeg været der. Men gennem Struckman og Karen Hannover har jeg hørt derom. Det er jo en forfærdelig tid at komme frem med saadan plan, der forlanger lys og opgang, og tro paa fremtiden. I øjeblikket? Jeg har aldrig mødt en saadan depression. Man tør knap se hinanden i øjnene. Mit lette sind er tungt som aldrig før. Saa vi kunne let blive enige om, at øjeblikket for musæumsmødet kunde ikke være uheldigere end netop nu i denne kivets og ufredens tid. Saa vidt jeg forstaa, mener man at vist udgiften kan sættes betydelig ned (nævntes der ikke tre hundred tusind kr?) da mente staten og kommunen at turde tage sagen op. Men kender jeg ret min kære ven Willumsen, da hører han ikke til dem, som let forandrer en lagt plan. At jeg, med uhyre spænding, venter Deres svar, og hvad virkning alle disse udtalelser har gjort paa Dem, kan De

nok forstaa, netop nu da mine private forhold gør at jeg lever meget tilbagetrukket og kun ser faa mennesker.

Mine tanker er meget hos Dem i denne tid. De er jo et saa storslaaet menneske, en saa stor kunstner, at hvad De beslutter, vil jeg kunne forstaa.

Nu sender jeg Dem og Mdm Bourret en hjærtelig julehilsen, og haaber det ikke maa vare for længe inden jeg hører fra Dem.

Deres meget hengivne

Marie Henriques

19/12.38.

¹ Willumsen har skrevet med blyant: 19 Dec 1938

19 Dec 1938

Kære Willumssen! Jeg kom
ikke til mødet, jeg går slet
ingen steder for tiden. Garus
havde jeg været der. Men garu
nen Stuepædagog Karen Hain
wover har jeg hørt derom.
Det er jo en forfærdelig tid at
komme frem med sådanne
planer, der forlanger lys og op-
gav, og tro på fremtiden
og jeblikket? Jeg har aldrig
nødt en sådanne depression.
Man tør kun se hindringer.
Jeg vil gerne se, at vi kunne
komme videre. Saa vi kunne
let blive enige om, at arbejdet
for mødernes mødet kun
ikke være uheldigere end nu
vi, dem der kender, og af den
vi. Saa vist jeg forstår, men
vi. Saa at vist udgørelse kan
være betydelig med hundred
der ikke hundrede tusinder
pr.?) da mente staterne, kom
men dog at turde tage sagen
op. Men kender jeg net min
kære ven Willumssen, som let
har ikke til den plan.
forvædren end lagt plan.
at jeg, med ubrydende spænding,
venter deres svar, og hvad vi
nå alle disse udtalelser?
har gjort på den, kan de

nok fortælle, uetop nu, da
mine private forhold gør sig
jeg lever meget tilbagetruk-
ket og kun ser fåa venner
skel.
mine tanker er meget hos
den i denne tid. De er på et
saa stærkt uheldigt
en saa stor kunstner at
hvad de beslutter, vil jeg
kunne fortælle.
Nu sender jeg den og Uden
Bovret en hjertelig hils-
sen, og håber det ikke man
var for længe inden jeg hør
fra den.

Med meget hengiven

Marie Henriques

19/12.38.